

Studiul 8

Prietenii Lui

Textul de memorat: „Și au zis unul către altul: «Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?»», (Luca 24:32)

Duminică

1. **Luca 5:6-8;** 6. După ce le-au aruncat, au prins o așa de mare mulțime de pești că începeau să li se rupă mrejele.
7. Au făcut semn tovarășilor lor care erau în cealaltă corabie să vină să le ajute. Aceia au venit, și au umplut amândouă corăbiile, așa că au început să se afunde corăbiile.
8. Când a văzut Simon Petru lucrul acesta, s-a aruncat la genunchii lui Isus și l-a zis: „Doamne, pleacă de la mine, căci sunt un om păcătos.”

Luca 5:11; *Ei au scos corăbiile la mal, au lăsat totul și au mers după El.*

Luni

2. **Marcu 3:14;** 14. A rânduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine și să-i trimită să propovăduiască.

Marti

3. **Matei 8:23-27;** 23. Isus S-a suit într-o corabie, și ucenicii Lui au mers după El.
24. Și deodată s-a stârnit pe mare o furtună atât de strașnică, încât corabia era acoperită de valuri. Și El dormea.
25. Ucenicii s-au apropiat de El și L-au deșteptat, strigând: „Doamne, scapă-ne, că pierim!”
26. El le-a zis: „De ce vă este frică, puțin credincioșilor?” Apoi S-a sculat, a certat vânturile și marea, și s-a făcut o liniște mare.
27. Oamenii aceia se mirau și ziceau: „Ce fel de om este acesta, de-L ascultă până și vânturile și marea?”

Marcu 4:35-41; 35. În aceeași zi, seara, Isus le-a zis: „Să trecem în partea cealaltă.”

36. După ce au dat drumul nordului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla și așa cum era. Împreună cu El mai erau și alte corăbii.

37. S-a stârnit o mare furtună de vânt care arunca valurile în corabie, așa că mai că se umplea corabia.

38. Și El dormea la cârmă pe căpătâi. Ucenicii L-au deșteptat și l-au zis: „Învățătorule, nu-ți pasă că pierim?”

39. El S-a sculat, a certat vântul și a zis mării: „Taci! Fără gură!” Vântul a stat și s-a făcut o liniște mare.

40. Apoi le-a zis: „Pentru ce sunteți așa de fricoși? Tot n-aveți credință?”

41. I-a apucat o mare frică și ziceau unii către alții: „Cine este Acesta de Îl ascultă chiar și vântul și marea?”

- Luca 8:22-25;** 22. Într-una din zile, Isus S-a suit într-o corabie împreună cu ucenicii Lui. El le-a zis: „Haidem să trecem dincolo de lac.” Și au plecat.
23. Pe când vâsleau ei, Isus a adormit. Pe lac s-a stârnit un așa vârtej de vânt, că se umplea corabia cu apă; și erau în primejdie.
24. Au venit la El, L-au deșteptat și au zis: „Învățătorule, Învățătorule, pierim.” Isus S-a sculat, a certat vântul și valurile înfuriate, care s-au potolit: și s-a făcut liniște.
25. Apoi a zis ucenicilor Săi: „Unde vă este credința?” Plini de spaimă și de mirare, ei au zis unii către alții: „Cine este Acesta de poruncește chiar și vânturilor și apeii, și-L ascultă?”

Miercuri

4. **Marcu 9:33-37;** 33. Apoi au venit la Capernaum. Când era în casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce vorbeați unul cu altul pe drum?”
34. Dar ei tăceau, pentru că pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare.
35. Atunci Isus a șezut jos, a chemat pe cei doisprezece și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie cel dintâi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!”
36. Și a luat un copilaș și l-a așezat în mijlocul lor; apoi l-a luat în brațe și le-a zis:
37. „Oricine primește pe unul din acești copilași, în Numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine Mă primește pe Mine, nu Mă primește pe Mine, ci pe Cel ce M-a trimis pe Mine.”

- Matei 18:3-5;** 3. și le-a zis: „Adevărat vă spun că, dacă nu vă veți întoarce la Dumnezeu și nu vă veți face ca niște copilași, cu niciun chip nu veți intra în Împărăția cerurilor.
4. De aceea, oricine se va smeri ca acest copilaș va fi cel mai mare în Împărăția cerurilor.
5. Și oricine va primi un copilaș ca acesta în Numele Meu Mă primește pe Mine.

5. **Matei 20:20-28;** 20. Atunci mama fiilor lui Zebedei s-a apropiat de Isus împreună cu fiii ei și l s-a închinat, vrând să-l facă o cerere.
21. El a întrebat-o: „Ce vrei?” „Poruncește”, l-a zis ea, „ca, în Împărăția Ta, acești doi fii ai mei să șadă unul la dreapta și altul la stânga Ta.”
22. Drept răspuns Isus a zis: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul pe care am să-l beau Eu și să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?” „Putem”, l-au zis ei.
23. Și El le-a răspuns: „Este adevărat că veți bea paharul Meu și veți fi botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu; dar a șede la dreapta și la stânga Mea nu atârână de Mine s-o dau, ci este păstrată pentru aceia pentru care a fost pregătită de Tatăl Meu.”
24. Cei zece, când au auzit, s-au mâniat pe cei doi frați.
25. Isus i-a chemat și le-a zis: „Știți că domnitorii Neamurilor domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpânire.
26. Între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi să fie slujitorul vostru;
27. și oricare va vrea să fie cel dintâi între voi să vă fie rob.
28. Pentru că nici Fiul omului n-a venit să l se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.”

Joi

6. **Luca 24:19-35;** 19. „Ce?”, le-a zis El. Și ei l-au răspuns: „Ce s-a întâmplat cu Isus din Nazaret, care era un proroc puternic în fapte și în cuvinte înaintea lui Dumnezeu și înaintea întregului norod.
20. Cum preoții cei mai de seamă și mai marii noștri L-au dat să fie osândit la moarte și L-au răstignit?
21. Noi trăgeam nădejde că El este Acela care va izbăvi pe Israel; dar cu toate acestea, iată că astăzi este a treia zi de când s-au întâmplat aceste lucruri.

22. Ba încă niște femei de ale noastre ne-au pus în uimire: ele s-au dus dis-de-dimineață la mormânt,
23. nu l-au găsit trupul și au venit și au spus că ar fi văzut și o vedenie de îngeri care ziceau că El este viu.
24. Unii din cei ce erau cu noi s-au dus la mormânt și au găsit așa cum spusese femeile, dar pe El nu l-au văzut.”
25. Atunci Isus le-a zis: „O, nepricepuților și zăbavnici cu inima, când este vorba să credeți tot ce au spus prorocii!
26. Nu trebuia să sufere Hristosul aceste lucruri și să intre în slava Sa?”
27. Și a început de la Moise și de la toți prorocii și le-a tâlcuit, în toate Scripturile, ce era cu privire la El.
28. Când s-au apropiat de satul la care mergeau, El S-a făcut că vrea să meargă mai departe.
29. Dar ei au stăruit de El și au zis: „Rămâi cu noi, căci este spre seară, și ziua aproape a trecut.” Și a intrat să rămână cu ei.
30. Pe când ședea la masă cu ei, a luat pâinea; și, după ce a rostit binecuvântarea, a frânt-o și le-a dat-o.
31. Atunci li s-au deschis ochii și l-au cunoscut; dar El S-a făcut nevăzut dinaintea lor.
32. Și au zis unul către altul: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum și ne deschidea Scripturile?”
33. S-au sculat chiar în ceasul acela, s-au întors în Ierusalim și au găsit pe cei unsprezece și pe cei ce erau cu ei, adunați la un loc
34. și zicând: „A înviat Domnul cu adevărat și S-a arătat lui Simon.”
35. Și au istorisit ce li se întâmplase pe drum și cum l-au cunoscut la frângerea pâinii.